

Res čudno, da se je še našlo staršev, ki so takim ljudem svoje otroke v šolo izročili.

Iz Ruš. (Veselica.) Kakor je bil „Slov. Gosp.“ uže naznanil, priredilo je naše „Kmetško bralno društvo“ 20. t. m. veselico. Ni mi namen na dolgo in široko popisovati vse podrobnosti, omenim le to, kar je bilo pri tej veselici posebnega. Razveseljevale so nas namreč razven naših domačih pevcev tudi pevkinje Selniške sè svojimi srebrnočistimi glasovi. Četverospjev „Domovina“ popevale so tako milo, da ploskanju in živele-klicom ni hotelo biti ne konca ne kraja in da so morale na občno zahtevanje pesem ponavljati. Največo radovednost pa je vzbujala šaljiva igra: „Župan“, katero so naši diletanti izvrstno izveli. Marsikdo se uže dolgo ni tako smejal, kakor ta večer „županu“ (g. Jerebu). Anička (Žvajgarjeva) je na odru tako ljubeznjivo igrala, da so vsi z veliko pazljivostjo poslušali njeno govorjenje. Ivanka (Hlebova). Tomaž (g. Lingelj) igrala sta pa tako naravno in neprisiljeno, da so vsi poslušalci govorili: „Ta bi lahko nastopila v vsakem gledališču“.

Po igri bila je prosta zabava; popevale so se napitnice. Prvi napil je društveni predsednik presvitlemu cesarju. Iz med drugih napitnic omenim le napitnico č. g. župnika Koberna slovanskim narodom v Avstriji, katerih zastopniki so bili med nami bratje iz daljnega severa in juga. Domači gosp. župnik napil je pevovodji č. g. Kralju in se mu zahvaljeval za njegovo neumorno delovanje, katerega vspeh so naši pevci in pevkinje uže večkrat pokazali v cerkvi in pri veselicah. Počestili so nas gostje iz Maribora, Radgone in sosedje iz Selnice, Št. Lovrenca in Lembaha. Ure veselja so hitro minile in ločili smo se z nadejo, da se kmalu zopet snidemo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V soboto ob 12. uri otvoril se je slovesno državni zbor s prestolnim govorom Nj. veličanstva presvitlega cesarja. Za občinstvo odločeni prostori bili so davno pred otvorenjem prenapolnjeni. V zbornici postavili so se člani poslanske zbornice na levo, člani gosposke zbornice pa na desno prestola. Točno ob 12. uri prišli so cesar v dvorano, pred njimi so šli nadvojvode, ministri, prvi vrhovni dvornik z žezlom in dvorni maršal z državnim mečem. Njih veličanstvo so stopili po stopnicah na prestol, se vseli ter se pokrili; ministerski predsednik podal njim je prestolni govor, katerega so cesar glasno prečitali. Prestolni govor podajemo na prvem mestu današnjega lista. — V soboto ste se tudi otvorili obe zbornici ogerskega državnega zbora; že v prvi seji stavila sta poslanca Iranyi in Helfy

interpelacijo zastran Kromeriža in dogodkov v vshodnji Rumeliji. — Desnica državnega zbora je sestavljena iz štirih klubov: iz Hohenwartovega, Lichtensteinovega, češkega in poljskega; levica pa, katera je bila v prejšnjih letih združena, razbila se je v dva kluba: v nemški in nemško-avstrijski. — Vlada je predložila zbornici poslancev zakon o novačenju za leto 1886.

Vnanje države. Sv. oče so prevzeli oficijalno posredovanje mej Španjsko in Nemčijo zaradi Karolinskih otokov. — Nemčija se je dala potolažiti gledé afere z nemškim grbom na poslaniškem poslopju v Madridu; s tem bode španjsko-nemški spor poravnan. — V Filipopel prišla je deputacija turških mož, da izrazi knezu Aleksandru svojo udanost ter se mu zahvali za mir in red, ki vladata v deželi. Knez je v Filipopelju obiskal glavno mošejo, kder ga je pozdravila mohamedanska duhovščina in turško ljudstvo. Vrhovni mufti ga je nagovoril, kakor kneza severne in južne Bolgarije. Po „Reuterjevem sporočilu“ sprejema gosposka v Filipopelju može od 18. do 32. leta za prstvo-ljce; knez je poslal k sultanu deputacijo z zagotovilom, da je v pokrajini vse popolnoma mirno. — Vsled dogodkov v Rumeliji primorane so bile vse balkanske države zaukazati mobilizacijo, pa povsod se trudijo, da se gibanje ohrani in sedanjih mejah. Tudi grški kralj priporočal je svojemu narodu zmernost. — Kolera na Španjskem pojema, pa hudo razsajati je začela po Laškem posebno v Palermi na Sicilijanskem. — Na Turškem že zopet imajo novo ministerstvo, katero je baje miroljubno. — V kratkem se bodo sošli v Carigradu poslanci veseli, da se posvetujejo o rumeljski vstaji. — Ruski minister Giers odpotoval je 28. sept. v Hamburg in Friedrichsruhe, kjer se snide z Bismarkom.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje Slovencev v zlato Prago in slavni Velegrad.

(Dalje.)

V sredo smo obiskali staro mestno hišo, kjer nas je slavni Pražki župan sam, dr. Černy presrčno pozdravil. Tu smo vsi Slovenci svoja imena v knjigo zapisali ter se od prijaznega župana poslovili, ki je vsakemu na odhodu še roko podal. Zunaj na zvoniku mestne hiše smo videli prečudno uro, ki ima na sebi podobo smrti in petelina. Ko ura udari, smrt začne zvoniti, petelin zapoje in 12eri apostoli se začnejo pomikati od desne na levo in se spet skrijejo. Od tod smo šli ogledat Tinjsko cerkev, ki je ena najstarejših v Pragi, posvečena Nebeški Kraljici. Tu smo videli podobi ss. Cirila in Metoda iz kararskega mramorja, katere je

cerkvi podaril cesar Ferdinand milostljivi in ste stale 30 tisoč forintov. Potem smo se podali v Rudolfinum, prelepo novo poslopje, kjer smo ogledovali imenitne slike čeških in drugih slikarjev. In od tod smo šli ogledat privatni muzej gospoda Naprsteka, imovitega rodoljuba češkega. Ko smo vse njegove znamenitosti ogledali, nas je konečno še pogostil s hlebom, kolačem in najboljšim melniškim vinom. Tudi tu smo svoja imena v knjigo zapisali v veden spomin.

Bilo je že skoraj 2 popoldne, ko smo se vsi Slovenci podali v gostilno pri „saskem dvoru“ k banketu alj slovesnem obedu, kate- rega smo Slovenci svojemu imenitnemu rojaku g. Matija Majerju na čast napravili. G. Matija Majar so bili svoje dni župnik na Koroškem, zdaj pa v pokoju živijo v Pragi. Majar so slove- več slovenski pisatelj, zdaj že 76 let stari in so skoraj na pol oslepeli. Povabili smo jih k obedu pa starček niso mogli priti. Zato so nam pa pisali pismo, v kojem se zahvalijo za njim skazano čast. Pismo se je očitno prebralo. K obedu povabljeni so bili tudi odlični češki gosti: g. Lego, zastopniki meštanske besede, zastopniki čeških listov itd. Kakor hitro so zbrani gosti nekoliko potihnili, prvi vstane župnik Modic in govori Majarju na čast blizo tako-le: Slavna gospoda! Tisoč dolgih in še več let je preteklo, odkar sta prišla Solunska brata sv. Ciril in Metod med Slovane. Ona dva ste dve svitli zvezdi na obzorju Slovanskem, Za Bogom sta onadva največa dobrotnika Slovanov. Donesla sta nam vzlasti 2 dobroti: 1. sv. Kristusovo vero in 2. sladko materno besedo pri službi božji. „Slovani bili so veseli, slišati velika čuda božja v svojem maternem jeziku“, tako piše ruski letopisec, stari Nestor. Zdaj se je začel za Slovane čas omike in napredka. Slovanska liturgija se je glasila po hramih božjih; Slovani so bili edini, srečni. Tedaj je bila zlata doba Slovanstva. Ali le kratek čas. Nemila osoda je razcepila Slovanstvo. Nastala je kleta nesloga. Sovražniki so Slovane poteptali. Posebno Slovencem se je slaba godila. Slovenija je gorke solze točila in še zdaj si jih ni obrisala popolnoma vzlasti na Koroškem in Štirnškem. Slovenska liturgija je bila prepove- vedana, Slovani — zaničevani. Gospoda moja! to so vam bili tužni časi! to so bili časi zlo- glasnih Vihingov, duhovnih in posvetnih. — Pa Hrvat pravi: „Vsaka sila do vremena“. Milejše solnce je prisijalo tudi pred prag Slovanov. Ustali so novi apostoli slovanske ideje, slovanske vzajemnosti. Vstali so buditelji narodnosti. V Čebah: Dobrovski, Jungman itd. v Hrvatih: Gaj. Na Kranjskem: Vodnik, Preširn, Bleiweis. Na Koroškem: Jarnik, Einspieler. Na Štajer- skem nepozabljivi škof Slomšek. Slomšek je drugi apostol slovanski, drugi slovanski Metod.

In na strani Slomšekovi je pa vedno stal na slavljenec: Matija Majar Ziljski. Z besedo in pismom je budil svoje zanemarjene Slovence in veliko je delal za ideje vzajemnosti slovanske. Majar je Slovan z dušo in telom. Bog živi in ohrani g. M. Majara Ziljskega še mnoga leta. Govorili so še g. Trstenjak, Hribar, Bradaški. Čeh Lego po slovensko, profesor Žnideršič in Sarajeva, Hrvat Matica itd. Bili smo prav ži- dane volje!

(Dalje prihodnjič.)

Smešnica. „Prijatelj“, reče kristijan židu „ali mi moreš posoditi 1000 gld.“ — „Prav rad“, odgovori žid, „na koliko časa?“ — „Na leto in dan“. — „Dobro, ali moraš vedeti, jaz svoj denar le na obresti dajem“. — „Vem vem“, odgovori kristijan. — „Tedaj mi boš da 10 procentov od sto“. — „Prav rad“, reče kristijan. — „Ako mi daš tedaj 10 gld. od sto iznaša to od 1000 gl. 100 gl. na leto, tedaj jaz položim tukaj le 900 gl.“ — „Dobro“, reče kristijan, „ti si moj pravi dobrotnik, dovoli mi da te še nekaj vprašam. Morebiti ti jaz za leto in den ne bom mogel denarja povrniti zato te prosim, da mi jih na dve leti posodiš.“ — „Tudi prav“, odgovori žid, „to ljubezen t rad izkažem; na dve leti iznašajo obresti o 1000 gld. 200 gl., dobiš tedaj le 800 gld.“ — „Če bi ti pa tudi v dveh letih ne mogel denarja povrniti?“ vpraša kristijan. „Kaj bi bilo, d narediva na 4 leta?“ — „Na 4 leta?“ vpraš žid, „tudi to je mogoče; za 4 leta mi plača na obrestih 400 gold., a ti dobiš zdaj sam 600 gld.“ — „Veš kaj“, pristavi kristijan, „na boljše bo za te, da mi 1000 gld. na deset let posodiš, pa ti ne bo treba niti krajcarja v go- tovem naštetih.“

Razne stvari.

(Nj. ekscelecncija) mil. knezoškof sl- žili bodo v nedeljo 4. okt. ob 10. uri slovesn sv. mešo povodom imendana presvitlega cesarj.

(Izredna seja) Odbor podpornega druš- va duhovnikov lavantinske škofije ima pr- hodnjo sredo, 7. t. m. izredno sejo v ki- šk. pisarnici, h kateri uljudno vabi p. n. oc- bornike.

Predsedništvo.

(V zadevi tiskarne sv. Cirila.) Ko je treba kmalu sestaviti direktorij tiskarn opomnimo vse one gospode, ki so volje vzpr- jeti delež ali pa dati kat. tisk. društvu pos- jilo, naj bi to v teku 8 dni storili s ten- da bodo svojo voljo pismeno naznani odboru kat. tisk. društva ali pa že tu denar poslali.

Odbor kat. tisk. društva.

(Proti volitvi) dr. Aussererja došli v državni zbor protesti.

(Vlč. g. dr. Josip Šu c), mestni župn v Slovenjem gradcu prezentiran je za nadžu nijo sv. Martina blizu Slov. gradca.